

Aproape liniște

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu știu cum faci de-mi răscolești mereu
Și sufletul, și gândurile toate,
Dar poate undeva-năuntrul meu
Am înțeles că-n lipsa ta nu poate

Nici inima să bată. Să respir
Mi-ar fi, cumva, de-a dreptul imposibil,
Ne leagă invizibil cu un fir
Destinul unui vers infailibil.

Nu știu cum faci, dar poți să-ntorci pe dos
Întregul univers, așa în joacă,
Și stelele în părul abanos
Mi le așezi... Faci tunetul să tacă.

- Nu am nici cer, nici mare, niciun rost,
La fel mă simt în lipsa ta, iubire,
Războaie port și-atunci plătesc un cost,
Simt în adânc, planeta în răcire,

Nu știu să mor, nici să trăiesc nu știu,
Plutesc pe-o apă rece-nvolburată,
Nici mort nu sunt, mă-ntreb dacă sunt viu,
Dacă în gând ne-om întâlni vreodată...

Un semn mai dă-mi, să mă îndrumi măcar
Prin labirintul nopților amare
Și scoate iar magia din sertar
S-aduci pe cerul sufletului soare.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș